(१४. ३. १. २५) · तमवसरं पुनः स्वयमेव वक्ष्यति सूत्रकारः (३५)। नाभिस्पृशं प्रवृञ्जनीयं निदधाति चतुःस्रक्तिरिति (३८. २०) ॥१४॥ देव° अध्वर्युरुत्तरवेदौ उत्सादनपक्षे प्रथमं महावीरं नाभिं नाभिस्पृष्टं नि°ति नाभेः पुरस्तात्।

प्राञ्चावितरौ ॥१५॥ मन्त्रावृत्त्या रीत्या महावीरौ। देव° पूर्वासादितान्महावीरात्प्राच्यां प्राक्संस्थौ च। उपशयां च तूष्णीम् ॥१६॥ देव° महावीरघटनावसरे परिशेषितां मृदं चकारान्महावीरेभ्यः प्राचीं पुरस्तात्तूष्णीं निदधाति · अत्र तूष्णीमिति यत्रादितरौ महावीरौ चतुःस्रक्तिरिति (३८. २०) मन्त्रेणासादयेदिति लभ्यते।

परीशासावभितः ॥१७॥ देव° प°सौ महावीरादिकमभितः। रौहिणाध्वर्न्यौ चावकृष्टे वाक्ये ॥१८॥ चशब्दान्निदधाति। देव° रौ°न्यौ स्रुचौ चकारादभितश्चासादयति · परीशासाभ्यां बहिःप्रदेशे अवकृष्टे च परीशासापेक्षया नीचे किंचित्पश्चादपसृते। अग्निमुत्तरतः ॥१९॥ देव° रौ°न्योरुत्तरतः।

आसन्दीं दक्षिणतः ॥२०॥ देव° रौ°न्योरिव दक्षिणतः सम्राडासन्दीमासादयति।

कृष्णाजिनमुत्तरतः ॥२१॥ देव° अग्नेरुत्तरतः। सर्वतो धवित्राणि ॥२२॥ देव° आसादितपात्राण्यपेक्ष्य स°त्राणि आसादयति दक्षिणतः पश्चादुत्तरतश्चैकैकम्।

परिधींश्च ॥२३॥ देव° परिधीनपि चकारादासादितापेक्षया सर्वत आसादयति धवित्रवत् · शाखान्तरात्। रज्जुसंदानं वेदमुपयमन्यामाधाय पश्चात् ॥२४॥ देव° आसादितपात्रगणस्य पश्चादुपयमनीं स्रुचं प्रागग्रां सादयति रज्जु°नं वेदं च तस्यामाधाय तन्मध्ये कृत्वा। पश्चात्पिन्वने[1] चाभितो दण्डम् ॥२५॥ देव° पिन्वने च चकारात्पश्चात् उपयमनीपुष्करस्य पश्चात्तस्या दण्डमभितो दक्षिणोत्तरेऽआसादयति। स्थूणामयूखं पश्चात् ॥२६॥ ऊरुसंस्तवात् (१४. ३. १. २२)। देव° पिन्वनयोः पश्चात् दक्षिणतः स्थूणाम् उत्तरतो मयूखमिति।

रौहिणकपाले च[2] ॥२७॥ जानुसंस्तवात्तयोरिव (१४. ३. १. २२)। देव° स्थू°खयोः चकारात्पश्चात् रौ°ले। धृष्टी च ॥२८॥ चशब्दात्तयोरिव पश्चात्। देव° रौ°लयोः पश्चाद्धृष्टीऽउपवेषौ। मध्येऽन्यत् ॥२९॥ घर्मोपयुक्तम्। देव° स्रुवमौञ्जकूर्चादि सादितपात्राणां मध्ये। खराऽउत्तरतः ॥३०॥ देव° सर्वपा-

---

१) Thus १. ३. MRK. पश्चात् deest A. २) पश्चाद्रौ° K. च A, deest १. ३. MRK.